

Psykologenes plassering

TEKST:

Bjørnar Olsen

TEKST

Torkil Berge

PUBLISERT 1. mai 2008

Den britiske psykologforeningen mener ideene bak IAPT er radikale for profesjonen. Den understreker samtidig at det ikke er snakk om å erstatte dagens tilbud, men om å bygge ut tjenester utover dagens tilbud bestående av fokuserte og spesifikke behandlingssentre. At IAPT ikke konkurrerer med eksisterende tilbud, understrekes også av at finansieringen *ikke* skjer gjennom tradisjonelle poster i budsjettet, men gjennom friske penger.

Innad i psykologkretser har flere pekt på at det også finnes andre evidensbaserte tilnærminger enn kognitiv atferdsterapi, og at en foreløpig har satset for ensidig på denne terapiformen. Men den store kontroversen synes å ha uteblitt, kanskje på grunn av faren for at folk skal se på psykologer som mer opptatt av egne interesser enn av å støtte tiltak som gjør psykologisk behandling tilgjengelig for den store hop. Som den britiske psykologforeningen sier: Dette er en øvelse i å flytte kostnader på tvers av departementer. Kun hvis man kan dokumentere at denne forflytningen av midler er kostnadseffektiv og gir store sosiale goder, vil regjeringen la seg overtale til å utvikle tilbudet videre. Å hegne om evidensbaserte tilnærminger er derfor politisk nyttig. Kort sagt: Her må profesjonen stå samlet! Samtidig har man etablert et nasjonalt fagråd for IAPT der profesjonsforeningene og ulike terapeutiske tilnærminger har fått plass, og hvor det diskuteres når og i hvilken grad det skal åpnes opp for et bredere spekter av evidensbaserte terapiformer.

Det har også vært en debatt blant psykologer knyttet til at en rekke andre profesjonsgrupper vil tilby psykologisk behandling. Men igjen har det vært lite uenighet. For det første er det åpenbart ikke nok psykologer til å dekke IAPT-sentrenes behov for personell. For det andre vil det ifølge den britiske psykologforeningen være synd om denne muligheten for å gjøre terapi tilgjengelig skulle forsvinne i en diskusjon om hvem som skal tilby behandlingen. I stedet bør fokus være på kliniske retningslinjer og utvikling av klinisk kompetanse. Samtidig viser foreningen til at psykologer er påtenkt helt sentrale roller i de nye sentrene, og at dette gjør det nødvendig å øke utdanningskapasiteten av psykologer for å dekke behovet.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 45, nummer 5, 2008, side 584

TEKST:

Bjørnar Olsen, Sjefredaktør

TEKST

Torkil Berge, Norsk Psykologforening